

Sygn. akt: III C 950/14 upr.

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2015 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie III Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Suchecka
Protokolant:	sekr. sądowy Joanna Schultz

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2015 r. w Szczecinie

sprawy z powództwa Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko P. P.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt III C 950/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 16 grudnia 2015r. wydanego w postępowaniu uproszczonym

Powód Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego P. P. kwoty 549,53 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu oraz kosztami procesu.

Powód wskazał, że na dochodzoną kwotę składa się czwarta rata składki z tytułu polisy o nr (...) powiększona o odsetki ustawowe za okres od dnia następnego po dacie wymagalności tj. od dnia 19 września 2012r. do dnia złożenia pozwu oraz czwarta rata z tytułu polisy nr (...) powiększona o odsetki ustawowe od dnia następnego po dacie wymagalności tj. od dnia 22 grudnia 2012r. do dnia złożenia pozwu.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 1 kwietnia 2014r. orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany złożył sprzeciw zaskarżając nakaz zapłaty w całości. Uzasadniając swoje stanowisko w toku procesu wskazał, że pojazd ubezpieczony w ramach pierwszej polisy sprzedał w trakcie okresu ubezpieczenia objętego umową, a nabywcy przekazał dokumenty związane z opłaceniem dochodzonej składki, natomiast umowa ubezpieczenia objęta drugą polisą została przedłużona na kolejny rok, co by nie nastąpiło, gdyby polisa ta nie została w całości opłacona.

Powód postanowieniem z dnia 30 września 2015r. został zobowiązany w trybie art. 207 § 3 k.p.c. do ustosunkowania się do zarzutów podniesionych przez pozwanego w terminie dwóch tygodni pod rygorem przyjęcia, że ich nie kwestionuje. Na wniosek powoda termin ten został przedłużony do 10 listopada 2015r. Powód nie ustosunkował się do zgłoszonych zarzutów ani w określonym terminie, ani do dnia rozprawy.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 grudnia 2011r. P. P. ubezpieczył w Towarzystwie (...) S.A. w W. samochód marki O. (...) w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC na okres od 19 grudnia 2011r. do 18 grudnia 2012r. Umowa została potwierdzona polisą nr (...). Składka została ustalona na kwotę 1076 zł, a jej płatności została rozłożona na cztery raty po 269 zł płatne odpowiednio do dnia 19 grudnia 2011r., 16 marca 2012r., 18 czerwca 2012r. i 18 września 2012r. Umowa została zawarta przez pośrednika : pośrednictwo ubezpieczeniowe J. D..

dowód:

- polisa nr (...) k. 37

Powód opłacał kolejne raty składki z polisy nr (...) korzystając z druków przesyłanych przez ubezpieczyciela, a następnie dowód wpłaty załączał do dokumentów samochodu jako potwierdzenie ubezpieczenia samochodu i woził go ze sobą w razie kontroli drogowej.

Umową z dnia 19 listopada 2012r. powód sprzedał samochód (...) sp. z o.o. w G., a zakupił od nabywcy samochód marki M. (...). Nabywca jest firmą prowadzącą serwis i warsztat samochodowy. Powód przekazał kupującemu wraz z dokumentami samochodu dowód opłacenia czwartej składki ubezpieczenia jako dokument potwierdzający ubezpieczenie oc samochodu. Następnego dnia przez pośrednika sporządzającego umowę ubezpieczenia powód zawiadomił ubezpieczyciela o zmianie właściciela pojazdu.

dowód:

- zeznania powoda k. 60-61

- umowa kupna sprzedaży samochodu k. 14

W dniu 26 marca 2012r. P. P. ubezpieczył w Towarzystwie (...) S.A. w W. samochód marki N. (...) w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC na okres od 26 marca 2012r. do 25 marca 2013r. Umowa została potwierdzona polisą nr (...). Składka została ustalona na kwotę 1150 zł, a jej płatności została rozłożona na cztery raty po 289 zł pierwsza, a 287 zł trzy kolejne, płatne odpowiednio do dnia 26 marca 2012r., 25 czerwca 2012r., 25 września 2012r. i 21 grudnia 2012r. Umowa została zawarta przez pośrednika: pośrednictwo ubezpieczeniowe J. D..

dowód:

- polisa nr (...) k. 36

Powód pozostawał właścicielem pojazdu przez cały okres ubezpieczenia. Składki opłacił w całości, choć nieterminowo regulując dodatkowo należność z tytułu odsetek. Umowa ubezpieczenia pojazdu została automatycznie przedłużona przez ubezpieczyciela na kolejny rok do 25 marca 2014r.

dowód:

- zeznania powoda k. 60-61

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo okazało się niezasadne.

Powód dochodził zapłaty należności z tytułu umów ubezpieczenia zawartych z pozwanym, obejmujących obowiązkowe ubezpieczenie posiadaczy pojazdów mechanicznych OC i dotyczących posiadanych przez pozwanego pojazdów O. (...) i N. (...). Podstawę prawną roszczenia stanowił art. 805 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia ubezpieczyciel zobowiązuje się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa, spełnić określone świadczenie w razie

zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a ubezpieczający zobowiązuje się zapłacić składkę. Pozostawało poza sporem oraz w świetle złożonych dowodów było niewątpliwe, iż strony łączyły umowy ubezpieczenia obowiązkowego pojazdów OC w zakresie będącym przedmiotem żądania. Kwestią sporną było to, czy umowy ubezpieczenia zostały opłacone, bądź czy – jak twierdził powód – pozwany nie uregulował należności z tytułu ostatnich rat, na jakie płatność składki w ramach obu umów została rozłożona. Dokonując rozstrzygnięcia w tym zakresie Sąd, mając na uwadze wyniki całego postępowania, ujawnione okoliczności, stanowiska stron oraz przepisy ustawy z dnia 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2013r. poz. 392 ze zm.) doszedł do przekonania, że powód nie wykazał w sposób niewątpliwy, iż pozwany zalega z zapłatą części składek, a na uwzględnienie zasługuje wiarygodna wersja pozwanego, iż polisy opłacił w całości, choć nie dysponuje on obecnie dowodami wpłat.

Sąd dokonuje ustaleń w zakresie okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia zgodnie z regułami określonymi w rozdziale „Przedmiot i ocena dowodów” art. 227-234 k.p.c. Regułą jest, że ustalenie faktu istotnego dla rozstrzygnięcia następuje na podstawie zaoferowanych przez strony dowodów. Sąd dokonuje oceny wiarygodności i mocy dowodowej zebranych dowodów zgodnie z art. 233 § 1 k.p.c. tj. według własnego przekonania na podstawie wszechstronnego rozważenia materiału, a zatem uwzględniając indywidualne okoliczności sprawy, na podstawie reguł logiki i doświadczenia życiowego. Nie wymagają dowodu fakty przyznane w toku postępowania przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości (art. 229 k.p.c.). Stosownie do art. 230 k.p.c. gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony przeciwnej o faktach, sąd mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może również fakty te uznać za przyznane.

Kierując się powyższym stwierdzić należy, że w sprawach, w których przedmiotem sporu jest to, czy pozwany uiszczył na rzecz powoda wynikającą z umowy kwotę pieniężną zwykle najwłaściwszym dowodem na tę okoliczność jest dokument potwierdzający wpłatę np. rachunek, potwierdzenie przelewu, potwierdzenie wpłaty itp. Dłużnik co do zasady winien mieć na uwadze ewentualną potrzebę wykazania zapłaty w razie sporu i stąd zachować powyższe dowody przynajmniej do okresu upływu terminu przedawnienia roszczenia. Mogą jednak wystąpić sytuacje, które usprawiedliwiają brak tego rodzaju ostrożności u dłużnika. Ponadto należy podkreślić, że fakt spłaty zadłużenia może zostać wykazany wszelkimi innymi dowodami, nie tylko za pomocą dokumentu bezpośrednio potwierdzającego zapłatę na rzecz wierzyciela, jeśli tylko w okolicznościach danej sprawy zachodzą podstawy do przyjęcia tych dowodów za wiarygodne.

Ustalając, że powód dokonał zapłaty ostatnich rat składek ubezpieczeniowych Sąd uwzględnił zeznania pozwanego uznając je za wiarygodne. W odniesieniu do pierwszej z wymienionych wyżej umów, stwierdzonej polisą nr (...), dotyczącej pojazdu O. (...) pozwany wykazał, że pojazd ten sprzedał pod koniec obowiązywania umowy ubezpieczenia na rzecz podmiotu, który zawodowo zajmuje się diagnozowaniem i naprawianiem pojazdów, w tym także zakupuje pojazdy od innych osób i je odsprzedaje. Wiarygodnym jest twierdzenie powoda, że tego rodzaju podmiot weryfikuje, czy zakupiony pojazd jest ubezpieczony w ramach obowiązkowego ubezpieczenia OC, a także, że wraz z pojazdem zostają nabywcy przekazane wszelkie niezbędne dokumenty, w tym potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia i jej opłacenia. Sądowi z doświadczenia życiowego znana jest praktyka, że ubezpieczyciel wraz z wezwaniem do opłacenia kolejnej raty przesyła druk, który po naniesieniu na niego danych o opłaceniu raty składki stanowi potwierdzenie zawarcia umowy ubezpieczenia oraz opłacenia należnej składki. Pozwany do sprzeciwu dołączył taki druk obejmujący trzecią ratę składki (k. 16). Wiarygodnym jest zatem przyjęcie, że powód przekazał nabywcy pojazdu analogiczny dokument obejmujący potwierdzenie opłacenia czwartej raty składki jako dokument potwierdzający ubezpieczenie pojazdu w ramach ubezpieczenia OC i stąd obecnie nie jest w jego posiadaniu. Uznając zeznania pozwanego za wiarygodne Sąd miał również na względzie, że powód będąc wprost zobowiązanym do ustosunkowania się do zarzutów pozwanego o opłaceniu składki pod rygorem przyjęcia, że zarzuty te nie są kwestionowane, wniósł o przedłużenie terminu na złożenie pisma przygotowawczego o 14 dni wskazując, że udzielenie odpowiedzi w zakreślonym terminie nie jest możliwe, a po uwzględnieniu jego wniosku nie zajął dalszego stanowiska w sprawie i nie odpowiedział na zobowiązanie zarówno w wydłużonym terminie, który upłynął ponad miesiąc przed terminem rozprawy, ani później aż do zamknięcia rozprawy.

W tym miejscu wskazać należy, iż pełnomocnik powoda we wniosku o przedłużenie terminu na wykonanie zobowiązania i złożenie pisma przygotowawczego podał inny adres dla doręczeń niż dotychczas podawany w niniejszej sprawie. Zarówno bowiem w pozwie jak i w piśmie z dnia 7 lipca 2014r. został wskazany adres ul. (...) W., natomiast we wniosku tym podano adres ul. (...) B., należy więc przyjąć, że od dnia złożenia tego pisma właściwym adresem dla korespondencji do powoda był drugi z wymienionych adresów. Okoliczność ta nie została odnotowana w systemie, w związku z czym omyłkowo postanowienie z dnia 2 listopada 2015r. o przedłużeniu terminu zostało przesłane pełnomocnikowi powoda na poprzedni z podanych adresów. Zdaniem Sądu okoliczność ta jednak nie ma znaczenia dla oceny braku zaniechania przez powoda ustosunkowania się do zarzutów i twierdzeń pozwanego, zgodnie z prawidłowo doręczonym mu postanowieniem z dnia 30 września 2015r., albowiem nie pozbawiła go możliwości obrony i działania w sprawie. Nawet jeśli powód nie mógł się zapoznać z postanowieniem z dnia 2 listopada 2015r. to i tak nie zwalniało go to z obowiązku zajęcia stanowiska zgodnie ze zobowiązaniem z postanowienia z dnia 30 września 2015r., a jeśli w istocie wykonanie zobowiązania możliwe było w dłuższym terminie niż pierwotnie wyznaczony, nic nie stało na przeszkodzie, aby powód złożył pismo w późniejszym okresie wnosząc o jego dopuszczenie przy zastosowaniu art. 207 § 3 k.p.c. Powód został natomiast prawidłowo poinformowany o terminie rozprawy wyznaczonej na dzień 16 grudnia 2015r., a korespondencję zawierającą to zawiadomienie i postanowienie o zobowiązaniu do złożenia pisma przygotowawczego otrzymał już 12 października 2015r. Dodatkowo potwierdzeniem tego, że korespondencja ta została faktycznie przez powoda odczytana jest pismo z dnia 26 października 2015r. zawierające wniosek o przedłużenie terminu. Zaznaczyć również należy, że powód wnosił o przedłużenie terminu o 14 dni, a zatem oceniał, że łącznie w przeciągu miesiąca możliwe będzie ustalenie okoliczności umożliwiających udzielenie odpowiedzi na zobowiązanie. Pismo nie zostało jednak złożone mimo, że od doręczenia postanowienia z dnia 30 września 2015r. tj. od 12 października 2015r. do terminu kolejnej rozprawy tj. 16 grudnia 2015r. upłynęły ponad dwa miesiące. W tej sytuacji brak dalszej aktywności ze strony powoda uzasadniało skorzystanie z rygoru zawartego w postanowieniu z dnia 30 września 2015r.

Powód znając wskazany rygor winien się był liczyć z tym, że w przypadku braku udzielenia odpowiedzi na zobowiązanie Sądu rygor ten zostanie zastosowany. Niewątpliwym jest, że wniosek o przedłużenie terminu na złożenie pisma przygotowawczego podyktowany był koniecznością ponownej weryfikacji dokumentów będących w posiadaniu powoda. W zaistniałej sytuacji, wobec wskazanego rygoru, zachodziła podstawa do przyjęcia, że skoro powód nie udzielił odpowiedzi na pytanie to wynik przeprowadzonej przez niego weryfikacji nie doprowadził do wniosku, że czwarte raty składek umów objętych pozwem nie zostały opłacone. W przeciwnym razie powód, będąc reprezentowanym przez zawodowego pełnomocnika i mając zatem pełną świadomość konsekwencji wynikających z zastosowanego rygoru, podtrzymałby swoje stanowisko o braku dochodzonych wpłat. Zaniechanie przez powoda udzielenia odpowiedzi na zobowiązanie, Sąd na podstawie art. 230 k.p.c. uznał za przyznanie twierdzeń pozwanego o opłaceniu składek.

W odniesieniu do drugiej z umów, to poza tym, iż aktualne pozostają argumenty opisane wyżej dotyczące braku złożenia pisma przygotowawczego przez powoda zgodnie ze zobowiązaniem Sądu, istotna jest podniesiona przez pozwanego okoliczność, iż umowa ubezpieczenia pojazdu N. (...) stwierdzona polisą nr (...) została automatycznie zawarta przez powoda na kolejny rok tj. do 25 marca 2014r. Pozwany wprawdzie nie dołączył do akt sprawy potwierdzenia ubezpieczenia wskazanego pojazdu za okres od 26 marca 2013r. do 25 marca 2014r. i nie zgłosił dowodu z tego dokumentu, a jedynie okazał go Sądowi na rozprawie w dniu 30 września 2015r., jednakże na tę okoliczność złożył zeznania, co do których Sąd nie znalazł podstaw by uznać je za niewiarygodne, tym bardziej w kontekście braku ustosunkowania się przez powoda do zarzutu, że objęcie ubezpieczeniem pojazdu N. (...) było kontynuowane. W tym miejscu wskazać należy, że zgodnie z art. 28 ust. 1 ustawy o ubezpieczeniach obowiązkowych, jeżeli posiadacz pojazdu mechanicznego nie później niż na jeden dzień przed upływem okresu 12 miesięcy, na który umowa ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych została zawarta, nie powiadomi na piśmie zakładu ubezpieczeń o jej wypowiedzeniu, uważa się, że została zawarta następna umowa na kolejne 12 miesięcy, z zastrzeżeniem ust. 2. Ustęp ten stanowi w pkt 1, że zawarcie następnej umowy nie następuje, pomimo braku powiadomienia, jeżeli nie została opłacona w całości określona w umowie składka za mijający okres 12 miesięcy. Skoro

zatem ubezpieczyciel po umowie ubezpieczenia stwierdzonej polisą nr (...) zawarł analogiczną umowę na kolejny rok, to należy przyjąć, że składka za rok miniony tj. okres od 26 marca 2012r. do 25 marca 2013r. została opłacona w całości.

Z powyższych przyczyn Sąd powództwo oddalił w całości.

SSR Joanna Suhecka